

[Bilgrav-Nielsen]

Så sent som i november sidste år vedtog et bredt flertal i Folketinget inklusive de nuværende regeringspartier at gennemføre besparelser på forsvarsbudgettet. Det Radikale Venstre mener, at en passende besparelse i 1991 kan være på ca. 300 mio. kr.

Vi lægger megen vægt på dette arrangement i forhold til Østeuropa, fordi vi er af den opfattelse, at vi i Danmark så hurtigt som muligt bør formulere og fæstne i vore beslutninger, især i finansloven, den aktivitet, som vi i de kommende år skal udøve over for, i forhold til, jeg vil sige sammen med de nye østeuropæiske demokratier. Vi anser det for at være en meget væsentlig del af Danmarks sikkerhedspolitik, at denne udvikling nu sættes i gang.

Det Radikale Venstre har derudover ønsket og har fået opfyldt ønskerne om en øget bevilning til flygtningeoplysning, til energiforskning og til visse kulturelle aktiviteter. Det sidste emne kunne måske fortjene en særlig bemærkning, idet de 45 mio. kr., der her er afsat, jo blev sat på finanslovsforslaget på radikal foranledning. Når jeg læser dagspressen i disse tider, støder jeg ofte på interessante udtalelser fra den ny kulturminister, og man kunne få den opfattelse, at den nye kulturminister har sikret disse bevillinger. Det har hun ikke, men vi er da glade for, at hun med tilfredshed har noteret denne radikale indsats. Det er nu en god gammel læresætning, at man ikke skal forsøge at smykke sig med lånte fjer. Det måtte jeg sige.

I øvrigt vil jeg gerne give udtryk for en almindelig accept af, at vi har kunnet få disse ting placeret på finanslovsforslaget. Det er udtryk for fremkommelighed fra især finansministerens side, men jo også fra hele regeringens side.

Det er klart, at Det Radikale Venstre kunne have ønsket sig en lang række andre ting indrettet anderledes på finansloven, men det er nu engang sådan, at det kan være svært at få indfriet alle de ønsker, man har, i hvert fald på én gang. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at de overordnede mål for den økonomiske politik, vi har været med til at fastlægge, holder. Det viser sig jo nu helt klart i den danske økonomi, at der er forbedringer på vej, og hvis vi holder fast her i den offentlige udgiftspolitik, er jeg overbevist om, at vi vil fortsætte fremgangslinjen, selv om meget jo i øvrigt vil afhænge af de overenskomster, der i øjeblikket er under forhandling, og som forhåbentlig ender på en sådan måde, at

de også bidrager til den fortsatte økonomiske vækst i vort samfund.

De øvrige partiers ændringsforslag skal jeg ikke hæfte mig særlig meget ved – de har jo været grundigt endevendt i den foregående debat i dag – men vil blot sige, at selv om den socialdemokratiske beskedenhed i henseende til krav til finansloven jo nok er mere udpræget i år end tidligere, havde vi måske nok forventet, at denne ansvarlighed havde været helt i top nu. Det siger jeg med baggrund i valgkampens udsagn og med baggrund i de bemærkninger, der er faldet efter valgkampen.

Jeg skal ikke gå dybere ind i det. Det har fru Marianne Jelved jo kommenteret, og fru Marianne Jelved vil i øvrigt i morgen under generaldebatten gå nærmere ind på de emner, der er berørt, især i forhold til de tre pakker, jeg før omtalte.

Jeg skal her blot sige, at Det Radikale Venstre kan, sådan som dette finanslovsforslag nu fremstår, stemme for de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren. Alle øvrige ændringsforslag, som kommer til afstemning, stemmer vi imod.

Kofod-Svendsen (KRF):

I morgen skal vi jo have generaldebatten, der vil jeg komme mere ind på det generelle ved finansloven. Derfor bliver det måske en opremsning af petitesser i dag, men sådan mener jeg det må være, når man deler debatten over to dage på den måde. Dog er der et par ting ved det generelle, som jeg allerede nu vil kommentere.

Den første er børnepakken, hvor jeg gerne vil kvittere for det, SF's ordfører sagde, for regeringen har jo sammen med CD, De Radikale og Kristeligt Folkeparti udtrykt sig sådan: Såfremt der ikke senest pr. 1. maj 1991 er truffet anden aftale om puljens fordeling, anvendes beløbet på følgende måde – og så er der en tredeling: Takstre reform 200 mio. kr., børnefamilieydelse 400 mio. kr. og samspilsproblemer 150 mio. kr.

Jeg hørte det sådan, at SF sagde, at vi ikke skal bruge de 400 mio. kr. fra børnefamilieydelsen til f.eks. omsorgsdage, og heri er Kristeligt Folkeparti helt enig. Der kan være spændende ting ved omsorgsdage, men det synes vi er noget, man naturligt kan forhandle på arbejdsmarkedet og som led i en overenskomstforhandling finde midler til. Jeg synes, det er helt fint, hvis man på arbejdsmarkedet som led i en